

Sygn. akt V KK 90/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **M. N. i P. P.**

skazanych z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 24 kwietnia 2014 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanych od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 9 stycznia 2013 r.,

- 1) uchyla pkt VII i pkt IX zaskarżonego wyroku;**
- 2) wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym kasacją wyrokiem, Sąd Rejonowy w K. uznał M. N. oraz P. P. za winnych popełnienia czynu, polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia drewna wcześniej wyrobionego na szkodę Nadleśnictwa B., to jest przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Wśród rozstrzygnięć penalnych zawartych w tym wyroku znalazło

się wydane w oparciu o art. 290 § 2 k.k. orzeczenie o środkach karnych w postaci nawiązek zasądzonych od obu oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego (pkt. VII i IX wyroku).

Powyższy wyrok w odniesieniu do M. N. oraz P. P. nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w pierwszej instancji.

We wniesionej na korzyść obu skazanych kasacji, Prokurator Generalny zaskarżył wyrok wyłącznie w części orzeczonych od skazanych nawiązek. Zarzucił temu wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego - art. 290 § 2 k.k., polegającego na orzeczeniu na jego podstawie nawiązek, mimo że M. N. i P. P. zostali skazani za kradzież drewna dębowego i jesionowego, wcześniej wyrobionego, a nie za wyrąb drzewa, albo za kradzież drzewa wyrąbanego lub powalonego.

W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Rację ma Prokurator Generalny podnosząc, że nawiązkę na podstawie art. 290 § 2 k.k. można orzec tylko w razie skazania za wyrąb drzewa albo za kradzież drzewa wyrąbanego lub powalonego.

W orzecznictwie od dawna istnieje zgodność, że pod pojęciem „drzewa” - w rozumieniu art. 290 § 2 k.k. - należy przyjmować drzewo w stanie surowym, to jest takim, w jakim pozostało w lesie po wyrąbaniu lub powaleniu, a więc w żaden sposób nieprzerobionego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 1972 r., sygn. VI KZP 55/71, OSNKW 1972 z. 3 poz. 43, Lex nr 18375, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2012 r., sygn. V KK 429/11, Lex nr 1163986, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. III KK 196/13, Lex 1335578).

Z opisu czynu przypisanego M. N. oraz P. P. jednoznacznie wynika, że dokonana przez nich kradzież dotyczyła nie drzewa w rozumieniu art. 290 § 2 k.k., a wyrobionego już drewna.

Z powyższych względów wyrok w zaskarżonej kasacją części w odniesieniu do orzeczonych od oskarżonych nawiązek, jako wydany z rażącą obrazą prawa materialnego - art. 290 § 2 k.k. - należało uchylić.

Wprawdzie wydane w niniejszym postępowaniu rozstrzygnięcie nie zawiera się w literalnie odczytywanym katalogu możliwych orzeczeń sądu kasacyjnego, zawartym w art. 537 § 2 k.p.k., ale od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że katalog ten nie jest pełny i możliwe jest również uchylenie zaskarżonego wyroku - bez wydawania orzeczenia następczego (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2006 r., sygn. akt IV KK 397/05, LEX nr 176037, wyrok Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2007 r., sygn. akt V KK 404/07, LEX nr 346645, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2012 r., sygn. akt V KK 165/12 OSNKW z 2012 r., z .11 poz. 120) . Taka sytuacja zaistniała w sprawie niniejszej, gdzie zachodzi jedynie konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego tej części rozstrzygnięcia, które jest zbędne.

O wydatkach związanych z rozpoznaniem kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego Sąd Najwyższy orzekł zgodnie z art. 638 k.p.k.